

1907	1916
s. 6 «Havde det ikke været det, at den begyndte at blive lidt for knap til mig saa vilde jeg ikke have skilt mig ved den, naturligvis .	s. 12 Hadde det ikke været det at den begyndte at bli for knap til mig saa vilde jeg ikke ha skilt mig ved den.
s. 11 saa fuldstændig et Bytte for sære , usynlige Indflydelser	s. 17 saa fuldstændig et Bytte for usynlige Indflytelse
s. 13 Hun trykked sig ængstelig til Siden, forat give mig Plads	s. 21 Hun trykket sig ængstelig til Siden for at gi mig Plass siden jeg spanskete mig saa
s. 22 Jo det syntes han nok, han ikke kunde fragaa; en saadan Mand havde maaske en lidt tyk Kone.	s. 32 Jo det syntes han nok – en saadan Mand –
s. 33 Jeg strakte ud, næsten løb nedad Byen, bøjede af og tog ned til Bladet.	s. 46 Jeg strakte ut til Byen og Bladet.
s. 35 Syner og dumme Drømme!	s. 48 Syner og Drømme!
s. 37 Mine Sko trak jeg af og lagde under Hodet, og ovenpaa dem Papiret fra Semb	s. 52 Mine Sko trak jeg av og la under Hodet og ovenpaa dem det store Indpakkingspapir
s. 37 Og Mørkets store Stemning ruged omkring mig; alting var stille, alting	s. 52 Og Mørket ruget omkring mig, alting var stille, alting.
s. 43 Vandet jeg havde drukket bekom mig højst ilde, og jeg gik og kasted op lidt hist og lidt her i Gaden, for ikke at bli opdaget.	s. 59 Vandet jeg havde drukket bekom mig høist ilde og jeg gik og kastet op litt hist og litt her i Gaten.
s. 64 Omkring paa Gulvet smaa nedtrampede Affald af Blikplader; men ikke en Stol at sidde paa	s. 86 Omkring paa Gulvet smaa avklippede Spaaner av Blikplater, men ikke en Stol at sitte
s. 65 Manden sidder og borer efter Smaanyt i Udenbysaviserne	s. 87 Manden sitter med en lang Saks og borer efter Smaanyt i Utenbysaviserne
s. 78 Det var en Strejftanke, et Glimt; det faldt mig virkelig ind. Fy! hvisked jeg og rysted paa Hodet. Og jeg gik videre fuld af Ironi over mig selv. Jeg vidste jo godt at det ikke nytted at komme med Bønner i den Butik.	s. 103 Det var en Streiftanke, et Glimt. Fy! hvisket jeg og rystet paa Hodet. Og jeg gik videre fuld av Ironi over mig selv. Jeg visste jo godt at det ikke nytted at komme med Bønner i den Butik.
s. 78 et Par Næver som Gud forsyne mig kunde male Bybud til Sigtemel	s. 104 et Par Næver som Gud forsyne mig kunde male Bybud til Mel og Støv
s. 101 Der var liden Ridderlighed hos Skæbnen	s. 134 Det var liten Ridderlighet hos Magterne

<p>s. 108-9 Hun hæved sig op, slog Armene om min Hals og kysset mig midt paa Munden. En eneste Gang, hurtig, forvirrende hurtig, midt paa Munden.</p>	<p>s. 143 Hun hævet sig op, slog Armene om min Hals og kysset mig midt paa Munden.</p>
<p>s. 122 Jeg dirrer af Ophidselse og Forkommenhed, staar der paa samme Sted, endnu hviskende Eder og Skjældsord frem, hikkende efter den heftige Graat, knækket og slap efter det vanvittige Vredesudbrud. Ak det var bare Bogsprog og Litteratur som jeg prøved at faa godt til endda midt i min Elendighed.</p>	<p>s. 161 Jeg dirrer av Ophidselse og Forkommenhet, staar der paa samme Sted, endnu hviskende Eder og Skjældsord frem, hilstende efter den hæftige Graat, knækket og slap efter det vanvittige Vredesutbrudd. Ak det var bare Boksprog og Litteratur som jeg prøvet at faa godt til endda midt i min Elendighet, det blev Tale.</p>
<p>s. 135 Saa, stille nu! Ikke noget Tøv! Leve Kongen og Fædrelandet!....</p>	<p>s. 177 Saa, stille nu! Ikke noget Tøv!</p>
<p>s. 139 holdt begge Armene om min Hals en liden Stund, strakte sig endog en Smule paa Tærne, forat række godt op, og stod saaledes maaske et helt Minut.</p>	<p>s. 183 holdt begge Armene om min Hals en liten Stund, strakte sig endog paa Tærne for at række godt op og stod saaledes.</p>
<p>s. 158 De tirredes af, at Oldingen ikke vilde holde Hodet stille, og de stak ogsaa efter hans Øjne og Næsebor.</p>	<p>s. 206 Det ærgret dem at Oldingen ikke vilde holde Hodet stille og de stak ogsaa efter hans Øine og Næsebor.</p>
<p>s. 158 Sidder du og spytter Folk lige i Øjnene din gamle Raane!</p>	<p>s. 207 Han var rød i Ansigtet og ropte: Sitter du og spytter Ungerne lige i Øinene, din gamle Raane!</p>